

AGNIESZKA RUTKOWSKA-SAGATA,
KATARZYNA WIERZBICKA-ZIEMBICKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka francuskiego na II etapie edukacyjnym w klasach VII-VIII

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Hanna Łaskowska

Agnieszka Dołęga

Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Je comprends une actualité de journal (Rozumiem aktualności (news) z dziennika telewizyjnego)

Klasa / czas trwania zajęć

klasa III, 2x45 min

Cele

Komunikacyjne: Uczeń rozumie i potrafi streścić krótką informację medialną (news) na temat wyborów we Francji lub w Polsce.

leksykalne: Uczeń rozumie i potrafi posłużyć się podstawowym słownictwem związanym z państwem i jego strukturami, tj. *Sejm, Senat, wybory, premier* etc.; rozpoznaje i potrafi posłużyć się związkami frazeologicznymi używanymi w wybranym kontekście, np. *miażdżące zwycięstwo, ponieść porażkę* etc.

Gramatyczne: Uczeń rozpoznaje konteksty, w których do opowiadania o wydarzeniach z przeszłości używa się czasu teraźniejszego (np. język prasy) oraz potrafi sam wybrać sytuację, w których zabieg taki jest wskazany.

Fonetyczne/ortograficzne: Uczeń rozpoznaje charakterystyczną intonację dla mówionego języka mediów (*un accent intellectuel*), kładącą nacisk na niektóre głoski, oraz potrafi odtworzyć ten sposób mówienia.

Interdyscyplinarne/Kulturowe: Uczeń ma podstawową wiedzę o polskim i francuskim systemie politycznym; uczeń wie, czym są słowa transparentne i skąd wynikają ich podobieństwa; wie, co powinno zawierać podsumowanie.

Wychowawcze: Uczeń rozumie, że system polityczny, w którym żyjemy przekłada się na nasze codzienne życie.

Metody/Techniki/Formy pracy

odgrywanie ról, dyskusja, praca w grupach.

Środki dydaktyczne

tablica, komputer lub laptop z dostępem do Internetu lub ściągniętą wcześniej informacją radiową lub audiowizualną, krótkie nagranie informacji na temat wyników wyborów we Francji lub w Polsce (np. ze strony www.fr.euronews.com lub www.franceinter.fr), kartki z zadaniem na rozumienie ze słuchu, transkrypcja nagrania, ilustracje różnych kampanii prezydenckich lub parlamentarnych.

Opis przebiegu zajęć

Czynności wstępne i rozpoczęcie lekcji:

Nauczyciel sprawdza listę obecności i wita się z uczniami, pytając ich o samopoczucie.

Wprowadzenie do tematu: Nauczyciel pokazuje uczniom kilka plakatów z różnych kampanii prezydenckich lub parlamentarnych we Francji i w Polsce. Pyta uczniów o hasła kampanii oraz o to, czy wiedzą, kto je wygrał. Przy tej okazji wprowadza niezbędne słownictwo i przypomina już znane (porozumiewanie się w j. obcych, rozwój kompetencji społecznych i obywatelskich). Pyta uczniów, czy wiedzą, kto pełni najważniejsze funkcje państwowe w obu krajach, uzupełniając brakujące wiadomości.

Pierwsze oglądanie nagrania: Nauczyciel prosi uczniów o obejrzenie newsa na temat wyborów oraz określenie: kto je wygrał, w jakich wyborach (parlamentarnych/ prezydenckich/ samorządowych) i w którym roku. Po odtworzeniu nagrania sprawdza odpowiedzi.

Drugie oglądanie nagrania: Nauczyciel rozdaje uczniom kartki z testem wielokrotnego wyboru. Prosi uczniów o ponowne obejrzenie nagrania i zaznaczenie prawidłowych odpowiedzi. Sprawdza je, prosząc uczniów o uzasadnienie swoich wyborów.

Konceptualizacja: Nauczyciel rozdaje uczniom transkrypcję nagrania. Ich zadaniem jest ponowne odsłuchanie go z jednoczesnym śledzeniem jego zapisu oraz zaznaczanie głosek, na które spiker kładzie nacisk, i momentów, w których ton jego głosu wznosi się lub opada. Żeby ułatwić uczniom to ćwiczenie, nauczyciel robi pauzy w odtwarzaniu, powtarzając sposób mówienia spikera. Następnie wybiera niektóre zdania z nagrania, powtarza je, zachowując ich oryginalną melodię, i prosi uczniów o powtórzenie za nim. Następnie pyta uczniów, jak wiele słów z nagrania podobnych jest do polskich słów oznaczających to samo. Wprowadza pojęcie wyrazów transparentnych i pyta uczniów, skąd – ich zdaniem – wynika podobieństwo między nimi. Uzupełnia braki w ich wiedzy na ten temat i wyjaśnia, jak transparentność słów może się przydać w nauce języka obcego, a na co należy uważać. Podaje inne przykłady.

Utrwalenie słownictwa i struktur gramatycznych: Nauczyciel prosi uczniów, by podkreślili w transkrypcji najważniejsze informacje: co, gdzie i kiedy się stało oraz kto jest najważniejszym bohaterem wydarzenia. Następnie na podstawie podkreślonych przez siebie informacji uczniowie mają ułożyć dwu- lub trzyzdaniowe podsumowanie wiadomości (porozumiewanie się w j. obcych, rozwój kompetencji społecznych i obywatelskich).

Podsumowanie

Uczniowie przedstawiają swoje podsumowania przed klasą, odgrywając rolę spikera telewizyjnego lub radiowego, tj. używając odpowiedniej intonacji.

Zakończenie lekcji

Praca domowa: uczniowie mają znaleźć wiadomość o wyborach w innym kraju i streścić ją na kolejnych zajęciach (porozumiewanie się w j. obcych, rozwój kompetencji społecznych i obywatelskich).

Komentarz metodyczny

Nauczyciel powinien wybrać nagranie nie przekraczające dwóch minut. Ten sam sposób pracy możliwy jest również z materiałem prasowym, radiowym lub telewizyjnym dotyczącym innego aktualnego wydarzenia (o ile zawiera on słowa transparentne lub jego temat jest uczniom znany). Ławki ustawione są w rzędach lub półkole. Uczniowie o SPE siedzą przy nauczycielu, który – na podstawie zaleceń poradni psychologiczno-pedagogicznej – dostosowuje kryteria oceny, materiały i formy pracy do ich możliwości. Uczniowie zdolniejsi powinni dostać dodatkowy zestaw wyrażeń do użycia w pracy domowej.